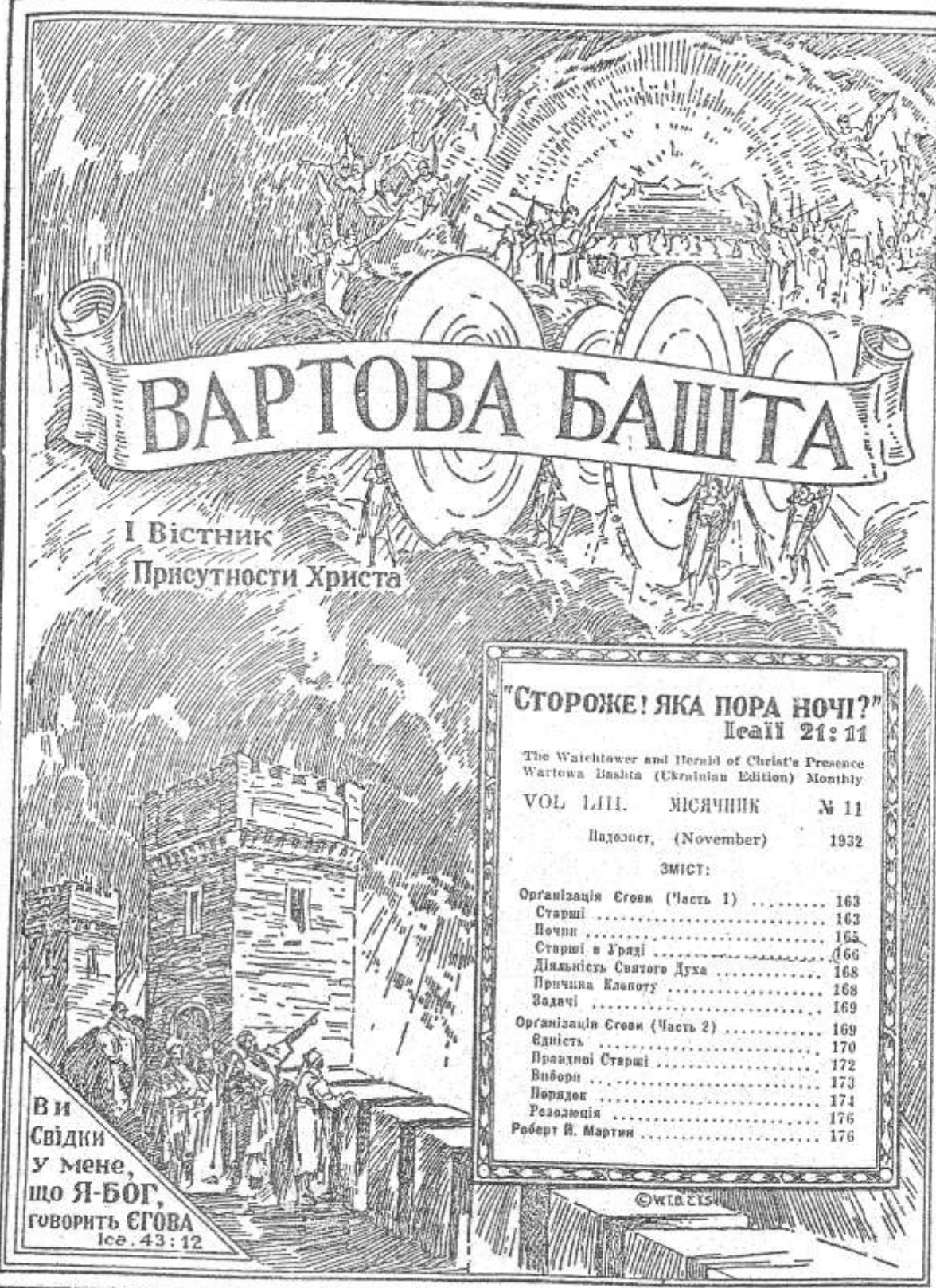

ВАРТОВА БАШТА

I Вістник
Присутности Христа

"СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?"
Isaiah 21:11

The Watchtower and Herald of Christ's Presence
Wartowa Bashta (Ukrainian Edition) Monthly

VOL LIII. МІСЯЧНИК № 11

Наданий, (November) 1932

ЗМІСТ:

Організація Єгови (Часть 1)	163
Старші	163
Почин	165
Старші в Уряді	166
Діяльність Святого Духа	168
Причина Кляпоту	168
Задачі	169
Організація Єгови (Часть 2)	169
Єдність	170
Правдні Старші	172
Вибори	173
Порядок	174
Резолюція	176
Роберт В. Мартин	176

Ви
Свідки
у мене,
що Я-БОГ,
ГОВОРНЬ ЄГОВА
Isa. 43:12

© W.T.B. & T.S.

Published Monthly By

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams Street - Brooklyn, N. Y., U. S. A.

OFFICIALS

J. P. RUTHERFORD President W. E. VAN AMBERGON Secretary

"Діти твої навчатиме мене сам Господь, і великий мир і гаразд буде проміж синами твоїми"—Ісаї 54:13.

СВІТЕ ПИСЬМО ВІПРАЗНО УЧІТЬ

ЩО БОГА є єдиний правдивий Бог, перебуваючий од віків до віків, Сотворитель неба й землі й Датель життя для усіх сотворених; що Любве був початком Його творина й активним служом в творенні всіх річей; що той Любве тепер Господь Ісус Христос у славі, одягнений в всяку силу на небі й на землі, і тепер є головним виконавчим Чиновником замірів Бога Єгови.

ЩО БОГ створив землю для чоловіка, сотворив совершенного чоловіка для землі й поставив його на ній; що чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений на смерть; що задля Адамового гріху всі люди родяться грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і чоловік Ісус перетерпів смерть, щоб бути викупну ціну для всього роду людського; що Бог воскресив Ісуса до божественної природи й вивисив Його понад усякі творина й понад усі імена і одягнув Його у всяку силу й владу.

ЩО ОРГАНІЗАЦІЯ ЄГОВИ називається Сном, і що Ісус Христос є Головою її й правильним царем світа; що показані й вірні послідователі Ісуса Христа—се діти Снону, члени Єгової організації і Його свідки, котрих задача й привилей є свідкувати про найвищість Єгови, голосити про Його заміри поглядом людства, про які навчає Біблія, й нести оwoц царства всім, що хотять слухати.

ЩО СВІТ скінчився й Єгова посадив Господа Ісуса Христа на престолі влади, котрий скинув Сатану з неба й почав установляти Боже царство на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословенства для народів землі можуть прийти лише через царство Єгови під чадом Христа, котре те царство вже тепер почалося; що незадовго Господь знищить сатанську організацію і установить справедливість на землі, і що в тім царстві всі, що будуть послужити справедливим законам, будуть прихильні й будуть жити вічно на землі.

ЧИ ВАША ПРИНУМЕРАТА СКІНЧИЛАСЯ

Для добра приномератів тут хочемо пригадати, і сам поменити, що всяка приномерата виходить автоматично. Машина котра друкує адреси є так збудована, що коли приномерата скінчиться, тоді вона випадає з ліста автоматично. Один місяць перед скінченням приномератів, посилляємо повідомлення з журналом і також картку для відновлення приномератів. При закінченню приномератів в чужих мовах, посилляємо повідомлення з журналом два місяці наперед.

"ОХОРОНЕННЄ"

Єгова постарався є охоронення для всіх тих що люблять Його. Якраз в часі коли ворог починає свій організований напад на свідків Єгови наш великий небесний Отець дає своїм людям зрозуміти певних пророцтв відносно охоронення, котре те зрозуміли

МІСІЯ (ЖУРНАЛА)

Сей журнал виходить в тій цілі, щоб допомогти людям пізнати Бога Єгови і Його заміри, як про се навчає Біблія. Він містить в собі науку св. Письма для помочи свідків Єгови. Він містить матеріал для систематичного студювання Біблії й достаточне учителів для одиниць або для громади людей, що щиро студюють Біблію. Він поміщує відповідний матеріал для проповідування через радіо й для інших знарядів публічного навчання з св. Письма.

Він точно тримається Біблії яко авторитету своєї науки. Він цілковито вірний й відданий від усіх партій, сект або світських організацій. Він цілковито й безумовно стоїть по стороні царства Бога Єгови під правлінням Христа, Його любого Царя. Він не приймає догматичної міни, а радше заохочує до уважливого й критичного розслідування свого змісту в світлі св. Письма. Він не мішається в жадні суперечности, ані Його сторінки не отворені для персональних справ.

Річна Передплата

Річна передплата на Варту Башту в Злучених Державах вносить \$1.00, в Канаді й в інших краях \$1.50; в Великій Британії, Австралії, і в Південній Африці 7 ш. Передплату в Злучених Державах треба вислати через поштової переказ, експрес ордер, або банківський переказ. В Канаді, Англії, Південній Африці й Австралії, передплату треба вислати до відділу в тім краю. В інших краях можна вислати передплату до бюро в Брукліні, але анше через міжнародний поштової переказ.

Заграниці Бюра

British 34 Craven Terrace, London, W. 2, England
Canadian 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario, Canada
Australasian 7 Beresford Road, Strathfield, N. S. W., Australia
South African 6 Lello Street, Cape Town, South Africa

Просимо в кождім случаю адресувати на ім'я Товариства

(Сей журнал виходить на кількох мовах.)

Для бідних, що не можуть заплатити за сей журнал, а щиро бажають його читати, висилляємо даром, если о се попросити. Ми радісно бажаємо помочи таким потребуючим, але після поштової регули, вони мусять прислати письмемну апликацію кожного року.

Увага для передплатників: Посвідку за отриману передплату чи те нову чи відновлену ми не висилляємо, хіба що о се попросити. Змінення адреси для тих, що повідомлять, робимо в протязі одного місяця. Один місяць перед скінченням ся передплати ми висилляємо карточку-повідомлення з журналом.

Yearly subscription price, \$1.00; Canada and foreign, \$1.50. Entered as second-class matter February 14, 1924, at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

а дано для їх помочи, заохочення і потіхи. Нова англійська книжка під назвою "ОХОРОНЕННЄ", 360 сторін, прекрасно ілюстрована, в шовково-подотканій оправі, і з золотими літерами, буде другим даром для посвячених. Незадовго почнемо друкувати перше видання (видання автора) своєї книжки, і скоро будемо готові виконувати замовлення. Щоб покрити кошт першого видання, ся книжку пішлемо на яку будь адресу за 50ц. Пересилку ми оплачуємо. Можете тепер слати свої замовлення.

Увага!!

Після "Вартової Башти" а жовтня, 1932, продовження артикала "Єгови Виконавець", часть 3, мало бути поміщене в сім числі, однак через брак місця воно буде поміщене в наступачім числі. Вагалом того, що поміщені тут артикали є важні, не було те розумним розривати їх щоб зробити місце для докінчення повнішого вгаданого артикала.

ВАРТОВА БАШТА

I Вістник Присутности Христа

VOL. LIII.

Падолист, 1932

№ 11

ОРГАНІЗАЦІЯ ЄГОВИ

"Та Бог розложив члени кожного по одному з них в тілі, яко ж схотів."—1 Кор. 12: 18.

Часть I

ЄГОВА є Богом порядку, і се доказує, що Він має організацію. Єгова є Всевишнім і абсолютним диктатором над своєю організацією. Гетьманом Його організації, отже зараз другий по Єгові, є Ісус Христос, Його любий Син, вповні назначений й помазаний Цар над Його святою організацією. Співтовариші з Ісусом Христом, яко підченені члени тієї організації, є 144,000 членів тіла Христового. В сім то тілі або зорганізованій громаді Єгова настановляє сих членів після своєї вподоби. Христос є Головою Єгової організації, і тому та організація є створена після волі Божої. Яка будь організація, що не є сформована після волі Божої, не може бути частию Єгової організації. У світі є много зорганізованих Християн, члени котрих взяли ім'я Христа Божого, але будучи сформовані не після волі Божої, тому вони не є частию Єгової організації. Волю Єгови можна пізнати напідставі слова Його. Отже котра будь організація, що не є сформована після Слова Божого, є противна Його волі і не є частию Його організації.

СТАРШІ

Всяка правдива власть походить від Єгови; отже сотворіння взяті в Божу організацію мусять підлягати під "Висші Власті". (Рим. 13: 1) Така "Висша Власть" складається з Бога Єгови, з Ісуса Христа, і інших котрим Єгова урядово наділив власть ділати в Його ім'я. (Ефес. 2: 20) До тепер ми сполгали на теорію, що вираз "старший" в церкві значить урядова позиція до котрої люди є вибрані або назначені, і для того, щоби бути таким старшим, то треба бути вибраним до уряду так званого "старших". Як здається, то такого заключення Писання не попирають. Неможна жадного уряду властиво установити і займати в церкві хіба що Єгова через Христа постараєсь о такий уряд. Між ріжними громадами Божого народу був звичай вибирати через голосовання якогось члена з між себе до уряду старших і задля цієї причини ці люди були названі "старшими". Се питання виринуло і через якийсь час було дискусоване між посвяченим

Божим народом, а іменно: Чи се властиво й напідставі Писання для громад Божих свідків дальше вибирати і установляти людей до уряду старших? Як здається, то прийшов час для *Вартової Башти* застановитись над цією справою. Те питання можна лише тоді відповісти властиво, коли воно буде розперте Словом Божим; отже треба розглянути тексти відносно старших як в старім так і новім Завіті.

Вираз "старший" знаходиться перший раз в Біблії в 1 Мойсея 50: 7, і сей вираз там відноситься до дому Фараонового і до всього краю Єгипту. Се ясно показує, що сей вираз не відноситься до урядової позиції до котрої люди були вибрані. Старі чоловіки Фараонового дому в краю Єгипетським співтоваришили Йосифові, щоби поховати його отця, і ці старі люди називались "старші Єгипецькі". В кождім місці в старім Завіті де слово "старші" знаходиться, воно все означає старі люди, або люди дорослі.

Зараз по смерті Якова Ізраїльтяни були зорганізовані в покоління. Вони були Божим типічним народом, і тому становили Його типічну організацію. Потім Писання часто згадують про певних людей як про "старших Ізраїля", але нема жадного доказу, щоби ці люди так називались тому що вони були вибрані до такого уряду. Єгова назначивши Мойсея явитись перед царем Єгипетським, сказав до Мойсея: "Ввійдеш ти й старші громадські мужі Ізраїлеві." Тоді Мойсей й Арон зібрали разом "старших із дітей Ізраїля" і розказали їм про заміри Єгови. (2 Мойс. 3: 18; 4: 29-31) Ці мужі названі "старші" не були вибрані до уряду старших. Вони були старші люди віком в поколіннях і названі старшими задля їх віку і дозрілого розуму. В кождім тексті в старім Завіті слово "старші" значить старі віком або дорослі люди.

Між людьми був звичай пояснювати слова або вирази після свого власного виrozumіння, і многі із таких пояснень є мильні, тому що вони не є в гармонії зі Словом Божим. Коли Єгова пояснить якесь слово або вираз, тоді воно є добре пояснене, і про се не може бути жадного

сумніву. Теологічні товмачі пояснюють вираз "старші" як слідуює: "Світські урядники, котрі із священником, становлять церковну раду, маючи власть розглядати й управляти релігійними справами і установляти карність." Таке пояснення не є наслідком Писання, і тому не властиве. Єгова через свого пророка Йоїла, в голові 2: 28 пояснює "старші" як "старші", і се пояснення є добре. Вони не були зроблені старими людьми або старшими задля того, що вони були назначені або вибрані до уряду, але ті, що були старші віком і досвідом, були дозріли умом і тому так названі. Коли Бог приказав Мойсейові йти на гору, то Він вибрав сімдесят "старших" мужів товаришати із ним. (2 Мойс. 24: 1) Отже яким є, що Мойсейові було сказано, щоби він взяв із між поколінь Ізраїля із ним "сімдесят старших", себто так-сказати, старших віком людей з поколінь, із ним на гору.—2 Мойс. 24: 9, 10.

Ізраїль йшов через пустиню і був зорганізований в мілітарну силу, і яко такий, мав своїх чиновників. (5 Мойс. 1: 15) Ці чиновники були наче "гетьмани" і були часто вибрані із між старших людей. Коли Бог сказав Мойсейові пригтовлятися щоби накормити людей в пустині, то Він сказав йому взяти "сімдесят чоловіка із старшини в Ізраїлі", і також чиновників до служби в наметі. (4 Мойс. 11: 16, 25) На декотрих із них Єгова поклав свого духа і вони пророкували, та не тому що вони були вибрані до уряду яко старші, але вони вже були старшими, або людьми дозрілими, і в той час вони були вибрані щоби мали часту в службі. Що вираз "старші" не відноситься до уряду, то се ясно показано через писання, котре ясно робить ріжницю між старшими а урядниками. (5 Мойс. 29: 10; Книг. Ісуса 8: 33) Інші народи як Мідіяни й Моабійці замешкували коло Ізраїля і вони мали своїх старших, або дозрілих людей, і вони також в Писанню є названі старші віком люди. Се дальше доказує що вираз "старші" не відноситься до уряду в Божій організації.—4 Мойс. 22: 7.

Яко дальший доказ, що вираз "старші" не відноситься до уряду, наводимо слідуюче: Коли на Єрусалим мала напасти армія Синахариба, тоді Езекиа післяв старших до пророка Ісаї, і про се є написано: "Еліякіма ж, палатозверхника, та Себну, писаря, вкупі з старшими священниками, обгорненими волосяним вереттем, послав до Ісаї Амосенка." (Іса. 37: 2) Ясне значіння сього тексту є, що там були священники старші віком чим другі і для тієї причини вони були названі "старшими всьщенниками". Усякім случаю вираз "старші", після єврейського писання, значить старі люди, отже люди дозрілого уму і ширшого досвідчення, і котрі мали посідати більше здоровий розсудок чим молодші люди з меншим досвідченням. Сі не стались старшими задля то-

го що вони були вибрані до якоїсь позиції або уряду, і спевністю, що жадне сотворіння не має сили або власти зробити їх старшими. Чоловік що посідає ясне вирозуміння і силу розсудку і є бистро-умний і сиріозний, про такого говорить ся як про старшого чоловіка. Дехто може бути старший віком чим інші, однак може посідати менше мудрости й бистроті і посідати менше вирозуміння задля того, що він занедбав скористати з того що він навчився. Се було обовязковим для Ізраїльтян вчитися закону Божого. Родичам було приказано навчати їх дітей закону, а обовязок священників був читати регулярно закон людям. Ті Ізраїльтяни, що поступали в знання відносно того, що Бог мав для них і котрі по досвідченню многих літ показали здоровий розсудок, сі властиво були названі "старшими" в Ізраїлі. Отже після писання, вираз "старші" відноситься до тих одиниць, що мають ясний й дозрілий ум в розсуджуванню.

НОВИЙ ЗАВІТ

В Новім Завіті значіння слова "старші" є як раз те саме що в Старім Завіті. Грецьке слово "старші" є *пресбитери*, і буквально значить старші віком. Коли хтось цілковито віддасть себе Господеві, і є прийнятий і сплджений Єговою, тоді він стає сином Божим і є названий в Писанню яко малоліток. Если Богу подобається, що та особа має вирости з дитинства до повноліття, в котрім то віці він стає утверджений у вірі й в науці і вже більше не підлягає впливові інших, котрі словом або наукою відвертають на бік. (Ефес. 4: 14-16) Дитина Божа ще поступає до двох інших станів, про котрі апостол говорить в сей спосіб: Стан дитинячий, стан молодий і стан отців або старший. "Пишу вам, діточки, оставляють ся вам гріхи задля імени Його. Пишу вам, батьки, що ви пізнали Того, котрий (єсть) від почину. Пишу вам, молодята, що ви подужали лукавого."—1 Йоана 2: 12-14.

Бог Єгова старається о поживу відповідну для своїх дітей. Если дитина Божа споживає сю поживу і користує із неї, тоді вона росте в знання; і в ласці Божій. Він росте в знання; і тоді, властиво пристосувавши се знання, він росте в мудрости. Для тієї причини апостол, даючи раду для дитини Божої, каже: "Яко ж новорожденні діти будьте жадні словесного чистого молока, щоби у ньому вирости на спасенне." (1 Петр. 2: 2) Пізнійше той самий апостол дає раду для тих, що були так навчені: "А ростіть в благодаті і знання Господа нашого і Спаса Ісуса Христа. Йому слава і тепер і по день віка."—2 Петр. 3: 18.

Апостол Павло признає сей поступ послушних дітей Божих коли він каже: "Як був я малоліток, то яко малоліток говорив, яко малолі-

ток розумів, яко малоліток думав; як же став чоловіком, то покинув дитяче." (1 Кор. 13:11) Досить великий протяг часу минув від розмови Павла з Господом і часу його співтоваришення з іншими апостолами, і напідставі сього можна заключити, що він в тім часі ріс в знанню й мудрості Ісуса Христа його Господа. Тут точка є та, що Писання ясно розрізняють між дитиною Божою, молодцем а старшим чоловіком, котрий є названий "отцем" в Христі, а опісля Писання називають його "старшим". Дехто до такого стану старшого брата може дорости скорше чим другий задля того, що він пильно старається дістати знання і скористати з нього, будучи послухним і ревним в студіюванні Слова Божого і в його службі з послушенства до його Слова.

"Тут треба завважати сей факт: Коли апостоли в день Пятидесятниці отримали святого духа і стали проголошувати людям Ісуса Христа, Сина Божого, Спасителя світа, і правильно-го Царя землі, то Писання кажуть, що около три тисячі душ повірили і прийняли правду і стояли вірно в правді. (Діян. 2: 41, 42) Але дальший і дуже значний факт є, що більше чим вісім років пізніше згадується перший раз про старших у церкві. Клавдій Кесар стався Римським володарем у січні 41 р. по Хр., що було вісім років по Пятидесятниці, і як видкоєся то аж якийсь час потім згадується перший раз про старших у церкві. Ставши ж один з них, на имя Агап, віщував духом, що велика голоднеча має бути по всій вселенній, яка й постала за Клавдія Кесаря. З учеників же, скільки хто міг, постановив кожен з них післати на заповогу братам, що жили в Юдеї. Що й зробили, піславши до старших через руки Варнави та Савла." (Діян. 11: 28-30) Безсумніву, що між тими, що вірували в часі Пятидесятниці були люди старші віком, але з початком їх вірування вони були лише дітьми Божими через Ісуса Христа. Вони мусіли рости в знанню і досвіді. Та сей факт, що по більше чим вісьмох роках декотрі з них були названі "старшими" показує, що вони робили поступ. Вони виростили із стану дитинячого до стану мужеського і дали доказ зрілості в науці й вірі і в службі Господній. Се доказує, що слово "старший" яке відноситься до послідователів Ісуса Христа, означає тих, що поступили вперед до зрілості в Христі, і не значить, що хтось стає старшим, тому що він був вибраний через голосовання до уряду або позиції через інших.

ПОЧИН

¹² Почин Єгової головної організації був його любий Син народжений і помазаний бути Царем світа. Тоді й в той час Він стався великим Учителем, Провідником, Єпископом своїх послідователів, і Свідком правди, і зараз по своїх

помазанню Він зачав роботу приписану йому проголошувати вість: "Царство небесне наближилось". (Мат. 4: 17) Протягом три роки і пів, Ісус навчав многих людей, але Він вибрав дванацятьох учеників і сим Він дав спеціальні поучення. Протягом сих три роки і пів вірні ученики не могли зрозуміти вповні замірів Єгови, а головню відносно царства, тому що вони не отримали помазання святого духа. Перед своїм відходом Ісус навчав своїх учеників дуже важні правди котрих вони тоді не могли оцінити. Він сказав до них: "Ще багато маю глаголати вам, та ви не можете носити нині. Як же прийде той дух правди, то проведе вас до всякої правди; бо глаголати ме не від себе, а все, що чути ме, буде глаголати, й що настане, звістить вам." (Йоана 16: 12, 13) Святий дух мав бути їх потішителем, провідником і помічником від Пятидесятниці.

¹³ Коли Єгова збудив Ісуса Христа із мертвих і підніс його до небес, висше всяких сил і властей, тоді Ісус Христос стався Царем і Головою великого і справедливого правительства Єгови котре оправдає його ім'я і буде благословити всіх, що посвящать себе Всевишньому. Безсумніву Ісус міг був зачати своє царювання яко Цар в той час і міг був викинути ворога і установити царство Боже, але тоді ще не прийшов властивий час Єгови; і для того Він сказав до Ісуса: "Сказав Господь моему Господеві: Сядь праворуч коло мене, доки не положу ворогів твоїх підніжком тобі в ноги!" (Пс. 110: 1) Се є воля Божя, щоби з Ісусом Христом у царстві було 144,000 інших членів, взятих з між несовіршених людей і були привидені до зрілості в Христі. Сю велику правду ученики зачали розуміти потім, як вони отримали помазання святого духа в Пятидесятницю. Вони пізнали, що Єгова положив основи свого царства або столичної організації. Опісля Павло, котрий стався апостолом Ісуса Христа, пишучи до церкви в Ефесах сказав: "Тим же оце вже ви більш не чужі і захожі, а товариші святим і домашні Божі; збудовані на підвалині апостолів і пророків, а угловий (камінь) сам Ісус Христос; на котрому вся будівля, докупи споена, росте в церкву святу в Господі. На ньому й ви збудовуєтесь на оселю Божу духом." (Ефес. 2: 19-22) Се показує розвій царства або головної організації. Будівання царства зачалось в Пятидесятницю і мусить поступати аж всі члени дійдуть до зрілості або єдності в Христі.

ДАРИ

¹⁴ Щоби виконати свої заміри відносно царства, Єгова дав своєму любому Синові певні дари, котрі то дари були предсказані через пророка Єгового сими словами: "Вийшовши еси на гору, ти забрав в неволю бранців; прийняв да-

ри для людей, і навіть для противних твоєї волі, щоб Господь Бог мав оселю." (Пс. 68: 18) Інший переклад цього тексту звучить так: "Ти... приніс дари що складались з людей." (Рот.) Сі дари Ісус приніс від Отця не з самолюбства, але для цілі, щоби розвинути царство або головну організацію. Всякий що буде належати до того царства мусить бути привидений до цілковитої єдності. Єгова вибрав дванадцять учеників для Ісуса, і коли Ісус вознісся на небеса і представив свою кров примирення перед Єговою, тоді той дар учеників був цілковитий. Одинадцять із тих учеників доказали свою вірність, а один став затрачений тому що стався невірним. Се заключення даліше можна поперти словами Ісуса, а іменню: "Обявив я імя Твоє людям, що дав еси мені з світа. Твої були вони, а Ти мені їх дав; і слово Твоє хоронили вони. Я про них молю, не про світ молю, а про тих, що дав еси мені, бо вони Твої. І все мое Твоє, і Твоє мое, і я прославив ся в них. І вже більш я не в світі, а сі в світі, і я до Тебе йду. Отче святий, збережи їх в імя Твоє, тих, котрих дав еси мені щоб були одно, яко ж ми. Як був я з ними на світі, я беріг їх в імя Твоє; котрих дав еси мені, стеріг я, і ніхто з них не погіб, тільки Син погібельний, щоб писання справдилось."—Йоана 17: 6, 9-12.

¹³ Як Єгова після Ісуса в світ бути Головним Свідком, так тепер Ісус висилає своїх вірних учеників бути свідками для імени й Слова Бога Єгови. Сю роботу свідоцтва вони зачали в Пятидесятницю. Єгова дав Ісусу всі річі приналежні до царства, і Він заявив що вони будуть мати часті із Ним у царстві.—Йоана 16: 15.

¹⁴ Пізнійше апостол Павло, головню вибраний бути свідком поган і котрому була дана власть із виш писати, висказав подібні слова Псалми 68: 18. Слова Апостола показують, що між дарами які Ісус отримав від Отця були люди, і що сих Ісус Христос, в гармонії з волею свого Отця, дав для звернення головної організації Єгови. "Одно тіло й один дух, яко ж і покликані в одній надії вашого покликання; один Господь, одна віра, одно хрещення, один Бог і Отець усіх, що над усіма й через усіх і в усіх вас." (Ефес. 4: 4-6) Що сі дари належать до царства або головної організації Єгови, то се е показано словами апостола: "Тим же глаголе: Зійшовши на висоту, полонив еси полонь, і дав дари людям. І він настановив інших апостолами, а інших пророками, а інших благовістниками, а інших пастирями та учителями, на звернення святих, на діло служення, на збудування тіла Христового, доки дійдемо всі до зеднання віри і познання Сина Божого, до чоловіка звершеного, до міря зросту словення Христового, щоб більш не бути малолітками, хвилюючись і кидаючись від усякого вітру науки, в омані люд-

ській, у лукавстві до підступного заблуду, а хочучи поправді в любови помножимо все в Того, котрий єсть голова, Христос, котрого все тіло зложено і звязано всякою увяззю спромози по дійству, (яке е) в мірі кожної часті, робить зрост тіла на збудування самого себе в любові." (Ефес. 4: 8, 11-16) Сі писання показують, що Ісус Христос отримав дари від Єгови і дав дари людям і що сі дари були для тієї цілі, щоби звершити головну організацію Єгови. Ся головна правда повинна все бути в пам'яті коли розбирається писання відносно слуг в церкві.

¹⁵ Сказати се іншими словами, Ісус Христос, Голова організації, згідно з волею свого Отця установив певні уряди, задачі котрих мусять виконати люди, котрих Божий дух приготував для служби й виконання сих задач в сих урядах. Слова апостола Павла (Ефес. 4: 11) показують які були ті уряди, а іменню: апостоли, пророки, євангелісти, пастирі, і учителі; але завважте, що про такий уряд який занимали старші нічого не згадується. Нема жадного тексту в Біблії котрийби указував, що уряд старших був коли будь установлений властю Єгови або через Ісуса Христа яко Головного Чинownika Єгови.

СТАРШІ В УРЯДІ

¹⁶ Такий уряд старших котрий мав бути зайнятий через назначення або через голосовання то після Писання він не існує. Але всі що стали членами тіла Христового мусять вдійсности статися старшими після розуміння Писання. Мильне вирокування виразу "старші" в церкві запровадило до замішання й много смутку; бо еслиб уряд старших був установлений Господом, і наповнений Господом, тоді такого замішання й смутку не булоб. Вираз "старші" знаходиться в Писанню, але він не відноситься до назначення або голосовання. Можна припускати, розуміється, що Господь, установивши уряд апостолів, євангелістів, пастирів, пророків і учителів, також і постарався о одиниць що занимали такий уряд в церкві. Апостоли, будучи спеціальними послами Господа, одягнені в надзвичайну силу, можна також припускати, що если вони ділали під провідництвом Господа, то вони також установляли й інші уряди в церкві, і тому такі уряди були властиво установлені і одиниці назначені до них властиво сповняли їх. До своїх учеників Ісус сказав. "Істино глаголю вам: Що звяжете на землі, буде звязане на небі; а що розвяжете на землі, буде розв'язане на небі." (Мат. 18: 18) Се значилоб, що вони були проваджені Господом і що їх вчинки яко Його спеціальних амбасадорів, були признані Господом.

¹⁷ В своїм листі до Тимотея Павло згадує про уряд єпископа і пояснює кваліфікації того, хто займає такий уряд. "Вірне слово: коли хто

єпископства хоче, доброго діла бажає. Треба ж єпископу бути непорочним, однієї жінки чоловіком, тверезим, ціломудрим, чесним, гостинним, навчаючим, не пияницею, не до бійки, не до здириства, а тихим, несварливим, не срібололюбцем, своїм домом щоб добре правив, дітей держав у слухняності з усякою повагою; (коли бо хто своїм домом не зміє правити, то як йому про церкву Божу дбати?) не новохрищенним, щоб розгордившись не впав у суд диявольський. Треба ж йому і свідкуванню добре мати від остронних, щоб не впав у ганьбу та в тенета диявольські." (1 Тим. 3:1-7) Про єпископів згадується також і в інших місцях. (Фил. 1:1; Тита 1:7) Припущення були, що уряд єпископа і уряд старшого є один і той самий; але се припущення не є правдиве ані властиве. Єпископ є назирателем, і Писання доказують, що він мусить бути *перше старшим* нім він може бути відповідним до уряду на єпископа або назирателя.

²⁰ Позаяк в Писанню нема назначеного уряду старших, тоді виходить, що ніхто не може нікого властиво і напідставі Писання назначити до такого уряду. Позаяк в Писаннях є назначені певні уряди в церкві, і тому що старші люди є дозрілі віком яко послідувачі Ісуса Христа, тоді виходить, що ті уряди в церкві є заняті старшими людьми. Для Тита Павло дав слідуєчі інструкції: "Щоб . . . настановив по всіх городах пресвітерів, як я тобі повелів." (Тита 1:5) Інакше сказати, не наставляй слугами по церквах тих, що є дітьми або недосвідченими людьми, але назначуй старших людей або дозрілих до служби в церкві. Тита був єпископом або назирателем церкви в той час і безсумніву посідав духа Господнього і був дозрілим в Христі і для того був властиво названий "старшим", і Павло, бачивши се, під натхненням святого духа, назначив Тита на єпископа, або назирателя. Рівнож єпископи повинні бути назначені в кожній церкві, як се Павло приказує, де лише є люди, котрі є дозрілі. Що Павло мав на думці уряд єпископський, а не уряд старших, то се ясно показано слідуєчими словами: "Треба бо єпископу без пороку бути, яко Божому доморядникові."—Тита 1:7.

²¹ Хто зробив сих людей єпископами, або назирателями, у церкві? Слова апостола Павла відповідають на се питання як слідує: "З Милета ж, піславши в Ефес, прикликав старших церковних. Як же прийшли до него, рече їм: Ви знаєте з першого дня, як прийшов я в Азію, яким робом пробував я з вами всякого часу, служачи Господеві з усякою покірною і многими слізмами і спокусами, які прилучили ся мені од Жидівського чигання, і що я ні від чого корисного не вхилився, щоб не звістити вам і не навчати вас прилюдно і по домах, бо я не вхилився обхвалити

вам усяку волю Божу." (Діян. 20:17-20, 27) Се доказує, що сі люди отримали старанну науку потім як вони отримали духа Господнього, і мусимо припускати, що вони росли в знанні й лащі Господній. Тоді можна напівдому сказати, що ті люди дорослі в Христі були старшими або присвітерами; і промовляючи до них, Павло сказав: "Тим достерегайте себе і все стадо, в котрому ває Дух святий настановив єпископами, щоб пасти церкву Божу, котру придбав кровю своєю." (Діян. 20:28) Павло не міг розуміти, що святий дух прямо назначив сих людей бути назирателями. Переднійшим часом Павло був в Ефесах і розмовляв з сими людьми. Вони були тоді учениками і послідувачами Ісуса Христа, але в той час вони ще не отримали святого духа. У відповідь на питання Павла чи вони отримали святого духа чи ні вони відповіли: "Ба й не чували, чи є дух святий." Тоді Павло поучив їх і вони "хрестились в ім'я Господа Ісуса [Христа]". І, як положив на них Павел руки, зійшов Дух святий на них, і заговорили мовами, і пророкували. Було ж усіх до дванадцяти чоловіка." (Діян. 19:1-7) Безсумніву сі люди тоді були помазані святим духом і се помазання зробило їх відповідними голосити євангелію і служити церкві. (Іса. 61:1, 2) Се був дух святий, що зробив їх назирателями або єпископами, і се потім як вони вже були присвітерами або старшими. Се доказує, що ніхто не є відповідний займати уряд єпископа в церкві хіба що він перше отримав помазання святого духа і поступає вперед в знанню і в душі Господній.

²² В Антохії й в інших місцях тієї околиці перебували ученики Христа. Павло і Варнава їздили разом і научали братів в тім й інших містах, включаючи місто Дербі. "І Коли вони проповідували євангелію в тім місті, і научали многих, вони вернулись знов в Листру, і Іконію, і Антохию, укріляючи душі учеників, благаючи пробувати у вірі, і що многими муками треба нам увійти в царство Боже. Рукоположивши ж їм пресвітерів по церквах і помолившись з постом, передали їх Господеві, в котрого вірували." (Діян. 14:1-23) Очевидно що між сими ріжними громадами учеників Христа, були такі, що росли в знанню і в душі Господній і котрі дали доказ, що вони отримали святого духа, і з між сих, що показали зрілість, були вибрані єпископи. Тут нема сказано, що Павло взяв справу у свої руки і назначив сих людей. Після поправленої версії сей текст звучить: "І коли вони назначили [по грецьки, *κείρομενος*; що значить голосувати через піднесення руки] їм старших [пресвітерів, старших] у кожній церкві." Се значить, що з між старших або дозрілих людей були вибрані, одиниці служити в церкві. Се назначення певних одиниць з між старших служити в церкві не

робив Павло або Варнава, а противно, всі в церкві, що отримали святого духа, включаючи Павла і Варнаву, вибирали тих, що мали служити в церкві, і се вони робили через піднесення рук. Якщо доказ, що церква брала участь в назначуванні котрі старші мали служити їм, то наводимо слідує: "Дякуємо ж Богові, що дав таке щире дбання про вас у серце Титу. Послали ж ми з ним і брата, котрого похвала в євангелію по всіх церквах. Не тільки ж се; а він і вибраний від церков товариш наш з цією благодаттю, що нею служимо на славу самого Господа й на одраду нашу." (2 Кор. 8: 16, 18, 19) Се ясно показує, що ся громада послідувачів Ісуса Христа котра була кермована святим духом, включаючи Павла і Варнаву, вибраних з між тих людей, що були старшими на слуг для братів.

діяльність святого духа

²³ Згідно з обітницею даною своїм ученикам, Ісус молив Отця, щоб Він після святого духа послужити їм яко потішитель, помічник і заступник Господа Ісуса. (Йоана 14: 16-18) До них Ісус сказав: "Як же прийде той Дух правди, то приведе вас до всякої правди; бо глаголати мені від себе, а все, що чути мені, буде глаголати, й що настане, звістать вам." (Йоана 16: 13) Если святий дух безпосередньо уміщував людей до уряду старших, тоді мусить сказати, що святий дух зробив багато поважних помилок. Але не в такий то спосіб святий дух діяв. Він діяв на умах посвячених Господеві, котрі посідали Його духа, і будучи одного ума, вони були кермовані на пряму дорогу: В неприсутності Ісуса святий дух, висланий в Його ім'я, і будучи в сполучі з тими, що щиро бажали бути в гармонії з Богом, він кермував справами церкви. Примір сього ділення святого духа є показаний в історії про зібрання апостолів в Єрусалимі. Яків промовляючи до зібраних на котрім були присутні апостоли і старші й інші з церков, сказав: "То ж суджу, що не треба тим докучати, котрі від поган обернулись до Бога; а написати їм, . . . Зволили тоді апостоли і старші і вся церква вибраних мужів з між себе післати в Антиохію з Павлом та Варнавою: . . . написавши через руки їх так: Апостоли та старші і брати—братам з поган, що в Антиохії, . . . Зволилось бо святому Духу та й нам, ніякої тяготи більш не накладувати вам, окрім сього конечного."—Діян. 15: 19-28.

²⁴ Завважте, що тут зроблено різницю між "святим духом" а "нами". Очевидно тому, що святий дух представляв неомильну силу яка діяла на умах тих, що мали духа Господнього, а апостоли, старші браття, і вся церква, діяли в гармонії із ним.

²⁵ Ще инший примір ділення святого духа є по-

казаний в Діяннях 13: 2-4. В церкві Антиохії були певні учителі котрі зішлись разом із церквою. "Як же служили Господеві та постили, рече Дух святий: Відлучіть мені Варвану та Савла, на діло, до котрого покликав я їх. Тоді вони, попостивши та помолившись і положивши руки на них, відпустили їх. Вони ж, послані від Духа святого, прийшли у Селевкію, а звідтія відплили в Кипр." (Діян. 13: 2-4) Під сим треба розуміти, що сі вірні люди, будучи одної думки, посвятились Богу і бажали чинити Його волю, і просили Господа в молитві щоби він кермував їх, і святий дух діяв на кожного умі і вони приходили до заключення і ділали. Отже мусимо заключати, що святий дух настановляв певних людей назирателями в церкві, котрі то люди вже були старшими, або дозрілими, тому що вони поступили вперед в знанню і ласці Господній. Члени церкви котрі мали духа Господнього, і котрі в молитві й гармонії старались бути провадженими духом святим, яко їх дорадником і помічником, мали привилей голосувати на старших братів котрі мали доглядати справ церкви. Ті що так ділали під керівництвом святого духа були в єдності і безсумніву були помазані святим духом. Апостоли були помазані і інші також були помазані святим духом, і всі були в єдності.

причина клопоту

²⁶ Се є добре відомий факт, що більшість клопотів які повставали в церкві Господніх людей, спричиняли ті, що занимали позицію знану як "старші". Причина сього є ясна для всіх, що є навчені Богом. Коли апостоли були в тілі, Господь зачав провадити церкву до "єдності віри і знання Сина Божого". По смерті апостолів і учителів першої церкви, правда стала вельми затемнена Сатаною. Тоді наступив довгий період часу в котрім не було жадної злученої діяльності в церкві яко тіла, і святий дух діяв на умі кожного послідувача Ісуса Христа котрий щиро шукав пізнати і чинити волю Божу. Такі тримали єдність духа, однак єдності в діяльності всієї церкви не було. Причина сього була, що самолюбні й амбітні люди прилучилися до церкви. Будучи самолюбні й амбітні, вони посідали духа анти-Христа і проти царства й шукали висшити себе радше чим царство й Господа. Сі люди зачали роботу за часу Йоана і апостолів. (1 Йоана 2: 18) Потім при виборах людей до уряду "старших" були ужиті політичні способи. В той час на виборах людей до того уряду були привидені чоловіки й жінки котрим було дозволено голосувати і котрі не посідали духа Господнього в жадній мірі. Не так як вірні з початку, вони не віддавались молитві й пості щоби пізнати волю Господню. Задля їх бистроти або за-

для їх особливого впливу і задля інших самолюбних причин, ці люди були установлені в церкві і названі "старшими". Ми можемо бути певні, що святий дух не провадив ані заступавсь ані не помагав тим, що були порушені самолюбним бажанням або амбіцією. Де люди, котрі не є цілковито посвячені Господеві й його царству, поставлені на позицію назирателів у церкві, то клопіт певно повстане. Тоді двері є отворені для Протівника щоб він перешкаджав тим, що стараються служити Богу, а самолюбні й амбітні, будучи порушені духом протівника, спричиняють багато клопоту й незгоди. Але ті (і лише ті), що вповні посвяtilись і служать Господеві, сходяться разом і моляться й постять щиро, бажаючи бути проваджені Господом, і котрі відкидають всяке самолюбство й амбіцію, таких дух святий провадить до вибрання тих, що бажають служити. Наслідок таких виборів є добрий, тому що церква будується після заміру Бога Єгови.

²¹ Неможна сподіватись, щоб святий дух провадив і помагав кожному хто станеться членом церкви визнаних послідователів Ісуса Христа. Писання ясно показують, що святий дух ділає, як заступник і провідник і помічник для тих (і лише для тих), що були покликані й відповіли на поклик до царства. Дуже часто случалось, що більшість із тих, що брали участь у вибранню старших через голосовання, не відповіли на поклик до царства. А хотів декотрі відповіли на поклик і були в лінії до царства, то дозволили знов самолюбству контролювати їх, і йдучи за своїм самолюбством і амбіцією, святий дух не провадив їх. Часто такі були вибрані до позиції старших в церкві і спричиняли клопіт.

ДОБРІ Й ЗЛІ

²² У церкві були добрі слуги й злі слуги, і обидва називались "старшими". Добрі "старші", що оставались вірними й правдивими Господу,

не стались старшими з причини виборів до такого уряду. Майже всі, если не цілковито усі, із злих, що занимали місце старших, що спричиняли клопіт в церкві, ніколи в дійсности не ставались старшими після Писання, але були лише названі такими, тому що були вибрані до так званого "уряду". Апостоли були старшими в церкві; і про се є записано в 1 Петра 5:1. Вони були ними, не силою виборів, але тому що вони були дорослі в Христі, прийшовши до єдності з Ним. Всі такі вірні люди в церкві були властиво названі старшими або присвитерами. Щоби статись старшим, то треба знання і духа Господнього, а не голосів сотворінь.

ЗАДАЧІ

²³ Задачі тих, що в церкві є старшими або присвитерами після Писання і котрі були назначені служити, є ясно показані як слідує: Бути председателем на зібранню Християн і виконувати роботу яку Господь приписав у церкві (1 Тим. 5:17); молитись за тих, що слабі духово, на їх просьбу (Якова 5:14, 15); бути назирателями церкви і доглядати справ її (Діян. 20:28, 35); кормити стадо Боже і доглядати його (1 Петр. 5:1, 2; Діян. 20:28); служити як єпископи Божого стада і сміло научати щоб вони вирости в знанню й ласці Господній (1 Тим. 3:2; Тита 1:9); бути приміром для стада Божого (Діян. 20:35; 1 Петр. 5:3). Ці задачі вони сповняли не тому що вони були вибрані до уряду "старших" через голосовання, але тому що вони є синами Божими і єдиною з Христом.

²⁴ Тепер Ісус Христос прийшов до храму Божого і уряд святого духа як заступника перестав існувати. Церква уже не є в стані сироти, тому що Ісус Христос присутний із нею. Питання тепер до розглянення є: Хто є тепер старшими? Чи церква має дальше вибирати людей до уряду старших? Яких слуг має церква або громада вибирати? В наступаючій артикулі будемо старатись відповісти на ці питання після Писання.

ОРГАНІЗАЦІЯ ЄГОВИ

"Щоб усі одно були: яко ж Ти, Отче, в мені і я в Тобі, щоб і вони в нас одно були, щоб світ увірував, що Ти мене послав єси." — Йоана 17:21.

Часть 2

ГЛОВНА організація Єгови, коли звершена, мусить бути в цілковитій єдності, щоб Його слово й ім'я були вповні оправдані. Се значить, що всі небесні сотворіння й всі на землі, котрі належать до Його організації мусять прийти до цілковитої єдності. Коли Сатана викликав визов слові й імені Єгови, тоді ціль Єгови обя-

вилась, а іменно, що Він замірив установити царство або царський дім котрий в своїм часі знищить злого й його правління, оправдає слово й ім'я Єгови, і докаже всьому твореві, що Він є єдиний Бог. Єгова вислав свого любого Сина у світ, щоб Він ніс свідоцтво правді про Його замір, і задля Його вірності Єгова воскресив Його

із мертвих і зробив Його Головою своєї головної організації.

єдність

Потім, як Єгова зробив угоду з Ісусом дати Йому царство, Він дав Ісусові дванадцять учеників, котрих Він головно поучив відносно справ царства. До одинадцятих учеників, котрі доказали свою вірність, Ісус сказав: "Ви ж пробували зо мною в спокусах моїх. І я завітую вам, як завітував мені Отець мій, царство, щоб іти й сидіти за столом моїм у царстві моєму, і сидіти на престолах, судити дванадцять родів Ізраїлевих." — Луки 22: 28, 30.

Ті котрим та обітниця була дана і з котрими ця угода була зроблена мусять доказати свою вірність і мусять бути приведені до єдності з Ісусом Христом і Богом. Для тієї причини Ісус молився за них. Він не молився щоб їм дано позицію чести, але щоб вони стались одно в організації Єгови, так як Ісус і Єгова є одно або в цілковитій єдності. Він отже дав Ісусові вірних людей яко Його особливих амбасадорів, і післав їх у світ нести свідоцтво правді. "Як мене післав єси у світ, і я післав їх у світ." — Йоана 17: 18.

Тоді Ісус молився до Єгови за інших котрі відповіли на поклик і сталися членами славної організації Божої. Ціль тієї молитви була, щоб вони були звершені в єдності у великій організації Божій, щоб всі сотворіння могли пізнати що Єгова є Бог. "Не за сих я лише молю Тебе, але і за сих, що увірують в мене через їх науку; щоб вони всі були одно, так як ти є в мені, Отче, і я в тобі; щоб вони також були в нас; щоб світ повірив що Ти післав мене. І славу яку Ти дав мені я дав їм, щоб вони були одно, так як ми одно: Я в них, і Ти в мені; щоб вони були звершені в єдності; щоб світ зрозумів, що Ти післав мене й полюбив їх так як Ти полюбив мене." — Йоана 17: 20-23.

Повисші наведення із Слова Божого осувають всякий сумнів, що головна ціль в покликанню, навчанню й формованню церкви є та, щоб її привести до цілковитої єдності з Богом і Христом і щоб вона мала участь в оправданні імені й Слова Єгови. Задля цієї причини були вислані апостоли яко спеціальні амбасадори Христа, і задля цієї самої причини існують і інші уряди в церкві підчас коли церква є в процесі розвитку. Апостол далі дає доказ цієї цілі коли каже: "І Він настановив інших апостолами, а інших пророками, а інших благовістниками, а інших пастирями та учителями, на звершення святих, на діло служення, на збудовання тіла Христового, доки дійдемо-всі до зєднання віри і пізнання Сина Божого, до чоловіка звершеного, до міри зросту сповнення Христового, щоб більше не бу-

ти малолітками, хвилюючись і кидаючись від усякого вітру науки, в омані людській, у лукавстві, до підступного заблуду." (Ефес. 4: 11-14). Це писання також доказує, що вірний останок на землі мусить прийти до єдності з Божим заєднаним народом, щоб вони могли стояти непохитно в Христі яко вірні й правдиві свідки Божі й Його царства, вповні закорінені й утверджені у правді, і разом гармонійно давати свідоцтво про Слово й імя Бога Єгови. Ця єдність з Христом мусить бути в вірі і в знанні Бога й Його царства, і сим чином вони мають прийти до зросту чоловіка в Христі, до сповнення в Христі.

Щоби привести до такої єдності, то треба виконати роботу між тими, що вірують в Господа Ісуса Христа. Щоби виконати цю роботу Ісус Христос назначив і вислав своїх апостолів і також назначив інші уряди і приписав кваліфікації пророків, євангелістів, пастирів і учителів; але о уряд для старших Він не постарався. Сього Він очевидно не зробив для цієї причини, тому що всі, що приходять до єдності, є старшими в правді після вирозуміння сього писання. Такі є дозрілими людьми в Христі, і спевністю, що до такої зрілості не можна дійти через голосовання інших людей.

всі одно

Ісус молився, щоб всі були приведені до єдності. Слова апостола є такі: "Аж доки дійдемо до зєднання." Ця єдність усіх не могла істнувати за часів коли апостоли жили на землі, задля двох виразних причин: (1) тому що всі 144,000 члени не були покликані в той час; і (2) многі із тих, що були покликані до царства в той час були лише "дітьми". Єдність про яку говорить Ісус і апостоли мусіла бути в вірі й в знанні Сина Божого. Щоби всі 144,000 члени мали єдність віри, то всі вони, включаючи і останок на землі, мусять бути приведені до пізнання замірів Бога Єгови, щоб звершити свою головну організацію й оправдати Його велике імя. Апостоли дійшли до цієї єдності в їх часі, тому що Господь відкрив їм свої заміри і натхнув декотрих із них, щоб вони написали інструкції для інших. Безсумніву, що і інші дійшли до стану такої єдності, такі як Тимотей і Тит. Однак тоді не було єдності всіх тих, що вірували в Господа Ісуса Христа і котрі були покликані до царства, і це показано фактом, що апостоли, а головню Павло і Петро, були постійно заняті установленням правди, котра є основою віри, і розпоряджували ріжними церквами, указуючи властивий напрям, яким вони мусіли йти, щоб отримати признання Єгови. Апостол Павло не міг сподіватись цілковитої єдності в його часі, тому що така річ була неможлива. Цілковита єд-

ність могла лише прийти тоді, коли ціле число тих, з котрих складалась організація Бога Єгови, були покликані, відповіли на той поклик, і були зібрані разом і зачали ділати під Ісусом Христом, Головою тієї організації.

ДОКИ

* Се із тієї кляси, що була сплджена з духа і народжена до царства, що 144,000 мусять бути взяті і розвинуті і привидені до повної і цілковитої єдності. Сі мусять поступити вперед із стану дитинячого до стану мужеського. Щоби помочи покликаним дійти "до чоловіка звершенного, до міри зросту сповнення Христового" Господь Ісус Христос дав певні уряди й урядники. Сі становиська, і люди що займали їх, настановив Бог Єгова через свого головного слугу Господа Ісуса Христа щоби доконати своєї цілі єдності згаданої через апостола. Їх назначення походять від Бога Єгови. (Іса. 61:1,2) "Дванацять апостолів Агнця" були вибрані й назначені й дані Ісусу перед тим, нім святий дух був посланий яко потішитель, провідник й помічник. (Йоана 15:16; Мат. 10:1-5; Мар. 3:13-19; Йоана 17:6,11; 14:26) Отже сі уряди і слуги для церкви не прийшли через ділання святого духа яко заступник і помічник. Маттеї котрий взяв місце Юди, був назначений перед Пятидесятницею, в котрім то часі він отримав святого духа. (Діян. 1:23-26; 2:1-4) Навіть хотіа Павло був наведений по висланню святого духа як заступника, то однак він був назначений безпосердно через Господа Ісуса Христа. (Діян. 9:15; 26:16) Апостоли були старшими задля сієї причини, що вони були перші отже найстарші в Христі, але не задля назначення або вибрання людьми. Хотіа часть задачі апостолів була робота "звершення святих", то однак се не була ціла їх задача. Більшість із Нового Завіту була написана апостолами котре то писання є яко натхнене Слово від Єгови через Ісуса Христа. Се Слово є потрібне яко інструкції для кляси царства, але не є ограничене лише до тієї кляси. Се значить, що коли 144,000 дійдуть до точки зрілості і єдності в Христі, то се не значить, що уряд апостолів перестане існувати, тому що вони мають інші задачі до виконання. Та сама правда відноситься до інших урядів і розпоряджень зроблених Господом. Наприклад, євангелисти є проповідниками і є назначені Господом голосити вість правди. Та вість правди мусить безперестанно голоситися аж покіль всі сотворіння будуть мати нагоду прийняти знання правди. (1 Тим. 2:3,4) Слово "доки" ужите апостолом в листі до Ефесян, мусить означувати, що робота тих урядників для добра святих, мусить виконуватися доки всі члени дійдуть до зросту, тому що се є та велика ціль Господа. Чи ті уряди будуть дальше

існувати або перестануть на сій точці, то се не є важним так далеко як се відноситься до 144,000 членів і цілковитої єдності в Христі. Однак задача тих урядників мусить бути виконана в користь 144,000 доки вони дійдуть до стану єдності. Ся робота не може стати, аж поки та єдність буде доконана.

КОЛИ ДОКОНАНА

* В котрім часі стан єдності досягнеться? Очевидно що не перед тим, покіль Господь Ісус Христос прийде до Божого храму і збере до себе вірних, що становлять членів "вірного і розумного слугу" кляси. Як Писання так і зовнішні докази показують, що Господь Ісус прийшов до храму в 1918 році і зараз потім зібрав до себе вибраних. Писання показують, що найперше Господь збудив із смерті тих, що померли в Христі, що включає апостолів і інших котрі вірно служили як апостоли, євангелисти, пастері й учителі, і котрі всі через зріст сталися старшими. (1 Сол. 4:16) Потім наступають ті, котрих Господь знайшов вірними й правдивими і котрим Він поручив всі справи свого царства на землі і котрих Він зробив членами "вірного й розумного слуги" кляси, і котра то кляса була представлена через Мардохея. (Мат. 24:45,46) Потім наступають ті, що були привидені до правди, сплджені з духа, посвятились Богу й царству, були покликані і відповіли на той поклик і були вибрані, і котрі були представлені через Естер, і котрі також сталися членами "вірного і розумного слуги" кляси. Всі такі, будучи привидені до храму, отримали одежи спасення, що є ознакою, що вони належать до організації Єгови; вони є помазані й прийняли ризи справедливости, що показує, що вони були признані Господом Богом, і що їм є дане місце в організації, поставивши їх в тілі після своєї влодоби. Всі сі є в єдності в знанню Господа і вірі і в службі Господній. Ся єдність взяла місце десь в тім часі коли друге зіляття святого духа взяло місце.— Йоїла 2:28,29.

¹⁰ Петро, крім того що він був апостолом через Боже назначення, також займав уряд євангелиста, пастира, пророка і учителя. В день Пятидесятниці він пророкував: "І буде останнього дня, глаголе Бог, виллю я Духа мого на всяке тіло; й пророкувати муть сини ваші і дочки ваші, і молодці ваші видіння бачити муть, і старшим вашим сні снити муться; і на слуг моїх і на служниць моїх виллю в ті дні Духа мого, й пророкувати муть." (Діян. 2:17,18) Се пророцтво мусить пристосувати до останка на землі коли вони будуть привидені в єдність з Ісусом Христом. У сім пророцтві Петро ужинає виразу "старші" котре то слово безсумніву відноситься до тих одиниць в церкві, що були старші віком

і в знання Господа, але котрі уживали свого знання головню для свого власного вивчення або вишиснення. Вони були старшими у церкві; і як в типичній Божій організації були вірні й невірні старші в Ізраїлі, так і в церкві були вірні й невірні старші. Се ясно показують Писання. (Езек. 8: 1-12; 9: 5, 6; Жид. 11: 1, 2; Пс. 45: 16; 2 Мойс. 24: 1-14) Усі вірні мусять признати, що вони мають привилей бути слугами і свідками Божими, і ся правда відноситься до мужщин і до женщин; отже апостол Павло яко слуга й свідок Божий сказав: "І на слуг моїх і на служниць моїх видлю в ті дні духа мого, й пророкувати муь." (Діян. 2: 18) Ті що оціняють великий привилей бути слугами Єгови, ті радуються в проголошенню Його вістки правди, підчас коли самолюбні відмовляються се чинити. Ся то вірна кляса була привидена в єдність з Ісусом Христом і сталає частью "вибраного слуги" кляси. Ся єдність існує в знанні Господа і в вірнім служенню Йому. Сієї єдності досягнув весь останок, тому що члени Його знаходяться в храмі, є навчені Богом через Голову храму, і вони мають одну думку відносно Божого заміру щоби оправдати імя Його через Христа, Голову Його головної організації. Сі бачуть око в око славі правди і досягнули стан дорослий мужества в Христі, як про се описує апостол.

ПРАВДИВІ СТАРШІ

"Хто є правдивими старшими в організації Єгови? Писання відповідають, що всі вірні ті, що стались членами головної організації Єгови, включаючи останок на землі, котрий буде вірним по віки. Всі сі є дійсно старшими, не тому що вони були вибрані чиймись голосом, але тому що вони поступили вперед і стали дорослими, будучи вірними Богу і Його царству. Сим чином вони прийшли до повного зросту чоловіка в Христі Ісусі. Вони прийшли до стану єдності і зрілості. Про таку єдність згадує Ісус і апостол Павло в повисіще наведених текстах. Яко дальший доказ сього заключення ми повинні розбирати слідуєчі тексти. Петро був старшим і так заявив себе яко такий що він буде мати участь в славі котра буде відкрита. Він радить старшим у церкві, розуміючи старших у Христі, кормити стадо Боже, і тоді додає: "І як явиться Пастир-Начальник, приймете невянучий слави вінець."—1 Петр. 5: 1-4.

"Ісус Христос є Головним Пастиром котрий є тепер обявлений в Божім храмі яко Голова Божої організації. (Жид. 13: 20; 1 Петр. 2: 25; Езек. 34: 23; Ерем. 23: 4, 5) Вінець слави згаданий апостолом Петром в повисіщій тексті значить "царська відзнака" що указує на признання Господом яко одного з Його організації. Сей "вінець слави" не дається нікому, тому що хтось

був вибраний до уряду через людські голоси, але є даний всім вірним, котрих ми часом називаємо, "кольпортери" і всім иншим, що є вірні, і є членами "вірного слуги". Єгова сказав про таких: "Не поступлюся славою моею кому иншому", але дам вибраному слугі клясі. (Іса. 42: 8) До сих, включаючи вірного останка на землі, Господь каже: "Встань, заясний, Ерусалиме; зійшло бо світло твоє, і слава Господня зійшла над тобою."—Іса. 60: 1.

"В Одкріттю 4: 2, 4 є написано: "І зараз був я в дусі; і ось, престол стояв в небі, а на престолі Сидячий; а кругом престола двацять і чотири престолів; а на престолах бачив я двацять і чотири старців сидячих, зодягнених у білі одежі; а на головах своїх мали золоті вінці." Завваж, що се писання говорить про двацять чотири старців; і се число двацять чотири є як раз подвійне число апостолів Агнца і символічно говорять: "Сі двацять чотири старці представляють не лише апостолів, але представляють всіх вірних, котрі є членами головної організації Єгови!" Члени яко цілість представляють всіх тих, що помирали вірними і котрі воскресли до слави і також останка на землі котрі були привидені до храму і котрі будуть вірні аж до смерті. Сей останок тепер знаходиться під ризами справедливости в тайнім пробутку Всевишнього, як про се описує Писання; вони отримали відзнаку царську або вінець слави і є описані в Слові Божім яко ті, що радуються в славі. (Пс. 149: 5-9; Іса. 61: 10; Пс. 91: 1, 2) Се та кляса вірних про котрих апостоли заявили, що вони отримують вінець слави або царську відзнаку коли появиться великий Голова Єгової організації. В гармонії з сим є написано: "На голову його вложив широ-золотую корону" (Пс. 21: 3), що значить цілу організацію. Вони прийняли сю корону або відзнаку чести через се, що вони були привидені до єдності і зроблені частью Христа. Сі вірні з останка на землі з ласки Єгови є піднесені разом і засіли в небесних місцях в Христі. (Ефес. 2: 6) Таке то видіння є дане клясі храму і чого ніхто не бачить ані не оціняє на землі. Ті що бачуть те видіння, то після Писання є названі старшими, і вони є старшими тому що вони отримали признання Єгови і радісно служать Йому. "Упали двацять і чотири старці перед Сидячим на престолі, і покланялись Живучому по вічні віки, і кидали вінці свої перед престолом, говорячи: Достоен єси, Господи, прийняти славу і честь і силу; Ти бо створив еси усе, і волею Твоею (усе) єсть, і створено." (Одкр. 4: 10, 11) Сі то старші, включаючи помазанників і вірного останка на землі, що бачуть народження або початок царства і пізнають, що воно оправдає імя Єгови, вони радуються, даючи славу Богу. Вони є представлені яко стоячі на горі Сион з Госпо-

дом. (Одр. 14:1-3) "А дваццят і чотири старці, що перед Богом сиділи на престолах своїх, впали на лица свої, і поклонились Богу, глаголючи: Дякуємо Тобі, Господи і Боже вседержителю, що еси, і був, і прийдеши, що прийняв еси силу Твою велику і воцарився еси."—Одр. 11:16, 17; гл. *Світло*, Кн. 1, стр. 55-60, 225, 300-305, *англ. вид.*

ЦІЛЬ ЄДНОСТІ

¹⁴ Яка ж є ціль єдності, на яку Ісус і Апостол Павло роблять натиск? Спевністю не тому щоби лише взяти когось до неба. Ціль цієї єдності є, щоби всякий покликаний міг стати членом вибраного слуги і служити Богу Єгови. Се одинокі властиві значіння слів Павла, а іменно: "На звершення святих, на діло служення." (Ефес. 4:12) Всякий, що відмовляється брати активну участь в службі Божій через давання свідцтва в сім часі, або хто противиться службі проголошення Його імя і царства, сконечности мусить бути виключений з Божої організації. "Звершений чоловік" не є для служби людської, але для служення Богу Єгови в уряді священниці. Ся служба значить давати свідцтво для імени, Слова і царства Божого, і воно мусить даватися разом і в гармонії.

ВИБОРИ

¹⁵ Ріжні збори Господніх людей тепер ставлять питання: Чи ми дальше маємо вибирати людей до уряду старших у зборі? Писання відповідають на се питання Ні, тому що уряд старших не існує в Писанні і ніхто не може зробити нікого старшим через голосовання. Що Павло або інші браття зробили було се, що вони назначили або вибрали із між сих старших братів, котрі були старшими задля їх віку і поступу в вірі і в знанню Господа і назначили сих людей яко слуг в церкві.

¹⁶ Чи збори Божого народу будуть вибирати єпископів або назирателів у церкві? Ні; тому що святий дух, ділаючи як заступник і помічник, робив певних старших назирателями, але від коли Господь Ісус прийшов до храму Божого, від тоді святий дух яко заступник і провідник перестав ділати. Господь Ісус самий займається своєю організацією.

¹⁷ Після Писання, то які слуги можна вибирати тепер? Щоби відповісти се питання, то ми мусимо ясно мати наввазі хто становить головну організацію Єгови і які є теперішні задачі членів цієї організації. Ісус Христос є Головою цієї організації. Він є в своїм храмі, щоби виконати присуди Єгови. Його теперішня велика робота і в недалекій будуччині буде оправдання Слова і імени Єгови. Святий дух служив яко заступник і провідник церкви підчас неприсутности Ісуса Христа, і тепер Ісус Христос прийшов до храму самий, Він має цілковиту контролю, й स्पівністю

всі в єдності пйдуть за ним. У храмі товаришать Йому святі ангели. (Мат. 25:31) "Ось йде Господь із тисячами святих своїх, зробити суд над усіма, і докорити між ними усіх безбожних." (Юда. 14, 15) Він прийшов, щоби виконати суд написаний, і для цієї причини Він приписує всім членам свого тіла певну частку роботи. "Така слава для всіх угодників Його." (Пс. 149:9) З конечности тут є заключені всі вірні апостоли й інші, що повмирили в вірі й котрі були збуджені до слави. (1 Сол. 4:16) Тут є заключені всі котрих Ісус "отримав" і "дав" при своїм вознесенню, і котрі служили й опісля були забрані через смерть, і котрі тепер збуджені і знаходяться з Господом у славі вічній. Тут також є заключені "ноги Його", що значить вірні члени на землі.—Іса. 52:7, 8.

¹⁸ Хто кермує роботою головної організації Єгови? Розуміється Голова, Ісус Христос, котрий є головним Чиновником під керівництвом Єгови, Всевишнього, котрий є понад усіх. Писання ясно показують, що святі ангели є амбасадорами або слугами Ісуса Христа котрі виконують прикази Його. (Гл. "Ангели в Сионі", артикул у *Вартові Башті*, червня 1, 15, 1930; також *Світло*, Кн. 1, стр. 105, 106, *англ. вид.*) Не може бути жадного сумніву, що Ісус Христос кермує всіма відділами Його організації й що Він уживає святих ангелів до виконання своїх приказів і кермує роботою останка на землі, безглядую на факт, що останок не може бачити сих ангелів або амбасадорів Господніх і не може мати безпосередної розмови із ними.

¹⁹ Які є теперішні задачі Єгової головної організації? Царь Ісус Христос є висланий царювати серед ворогів своїх, і зібрати Його нарід і поучити його, голосити вість царства в'язням і дати остопогу володарям і людям, а головню "Християнству". (Іса. 22:6; Езек. 3:11; 9:4) В коротці, се є робота давання свідцтва про заміри Єгови, головна ціль котрої є оправдання Його імя. Ісус Христос є Головним свідком Єгови, і Він заявив що "кождий, хто від правди, слухає мого голосу"; а голос Його в сім часі виразно приказує давати свідцтво, що значить, що кождий з останка мусить бути свідком для імени й царства Бога Єгови.—Йоана 18:37; Мат. 24:14.

²⁰ Молитва Ісусова була, щоб "всі одно були", себто, щоби всі були приведені до єдності, "щоб зрозумів світ, що Ти мене послав еси". (Йоана 17:23) Як же се можна доконати хіба що дається свідцтво, так як Ісус приказав? Се є в повній гармонії із натхненими словами Павла, котрий писав, що Ісус дав сі дари, щоби вплинути оружити своїх людей до служби. Чому узброювати когось до служби еслиб вони не мали служити? Яку службу останок мусить еше виконати на землі?

²¹ Єгова відповідає те питання: Ви свідки мої, що я Бог." (Іса. 43: 10, 12) "Я вложу слова мої в уста тобі." (Іса. 51: 16) "Іди й промов до тих людей." (Іса. 6: 9) Останок будучи частию Єгової організації і будучи "вірним і розумним слугою", котрому Він припоручив справи царства Божого на землі, теперішня задача його є ясно показана через пророка Єгови в слідуючих текстах: Ісаї 42: 1, 6, 8. Було се в 1922 р., що нарід Єгови на землі зачав розуміти видіння Ісаї, представляючи Ісуса Христа в храмі. (Іса. 6: 1-8) Се як раз відповідало виляттю святого духа на всіх, що належали до вірної класи, безважливості на пол. (Іоїла 2: 28, 29) В сім то самім році організація служби Божого народу на землі зачала брати форму і діяльність, і ті, що дійсно знаходяться в теперішній правді, є вповні переконані, що Господь Ісус кермує справами своєї організації і роботою останка і що се Він робить через своїх ангелів або амбасадорів. Отже робота свідочтва мусить бути тепер виконана через останок.

порядок *Усобиєрній*

²² Бачучи роботу яку останок мусить тепер виконати на землі, тепер застановимось над питанням: Чи се є згідно з Писанням вибирати слуг в зборі Божих людей тепер на землі? Єгова, се Бог порядку а не замішання, і для того все в Його організації мусить бути виконано після порядку. (1 Кор. 14: 33, 40) "Господь править ходом чоловіка [Єгового останка колективно]." (Іса. 37: 23) На останку взагалі є положена відвічальність давати свідочтво на землі так як Господь приказав. Збори є зорганізовані згідно із Словом Божим в тіло, котрі ми називаємо "Товариство". По цілій землі є много Божих людей розкинутих з котрих складається ціле Товариство. Отже се є цілковито згідно з Писанням, щоби Товариство назначувало декотрих братів в організації відвідувати сі збори і помагати в організації, котрі є названі округові директори служби. Се є привилей й задача кожного збору мати місцевого директора служби. Як Павло, Тит і Тимотей ділали з иншими в зборі і назначували або вибирали слуг, так се цілковито згідно з Писанням і властиво, щоби кожний збір наіменував здібних одиниць бути директорами служби. Із між тих наіменованих, Товариство повинно назначити директора служби, і сим чином як Товариство так і місцеві збори ділають в гармонії, щоби досягнути бажану ціль. Вони є злучені разом в одно тіло. В сей спосіб робота була зорганізована для служби через кільканацять років і Господь благословив її, показавши своє признание. Знаючи, що Господь провадить своїх людей, і де збір і в Товаристві просять о Господне керівництво, ми мусимо заключити, що вибрання сих слуг є в

гармонії з волею Божою. Отже між кожним збором а Товариством існує безпосередна і гармонійна звязь.

²³ Се є зовсім згідно з порядком, отже згідно з Писанням, щоби кожний збір мав комітет служби, котрий має співділати з директором служби для добра збору і для тієї цілі, щоби робота свідочтва провадилась в порядку. Сей комітет повинен бути вибраний через місцевий збір. Сей комітет може складатись із такого числа одиниць як збір рішить, і після величини збору. Збір повинен вибрати писара і скарбника. Се булоб цілковито згідно з порядком і з Писанням щоби збір уповажнив комітет служби доглядати всіх загальних справ збору і виконувати такі задачі які звичайно виконує екзекутивний комітет. Там де є комітет служби, там не потребує існувати комітет екзекутиви. Збір є один, если він в Христі, і все повинно робитися гармонійно.

уздібнення *А. А. А. Т. О. К.*

²⁴ Хто є здібний виконувати задачі служби в зборі? Розуміється, що лише ті, що належать до класи храму і котрі є в повній гармонії з працею і котрі виконують, що вони лише можуть, щоби брати участь в тій праці. Се виключає з між здібних всіх тих, що противляться або відмовляються брати активну участь в службі. Написано бо: "Все в храмі його—все говорить: величье!" (Іса. 29: 8) Лише ті, що є в єдності, повинні ділати в організації щоби виконати роботу. До тепер збори вибирали одиниць до уряду старших, котрі не хотіли, відмовлялись, або противились роботі свідочтва, і тому часто повставав клопіт і незгода. Та ми поступаймо після Писання, а тоді всі ті, що роблять клопіт, будуть виключені.

²⁵ Хто властиво і після Писання може голосувати або вибирати таких слуг у зборі? Лише ті, що дійсно належать до збору і котрі є вповній гармонії з роботою свідочтва збору і Товариства, котре яко цілість виконує сю роботу з послушенства до Божих заповідей. Як се до тепер діялось, то на слуг голосували ті, що цілковим не були в симпатії з роботою свідочтва яку Господь приказав виконувати, і котрі не старались і відмовлялись бути зайнятими в такій роботі служби, хто противиться сій праці такому позволяти голосувати є цілком не намісці. Треба пам'ятати, що Єгова положив на своїх помазаниках відвічальність свідкувати про Його Слово і Його ім'я, і хто противиться тій роботі не має місця між Божим помазаним народом так далеко як се відноситься до голосування на слуг. Позволяти кожному голосувати хто називає себе посвяченим без взгляду на його відношення до служби, приносить много клопоту, і люди були вибрані такі, що бажали само-вивиснення, а

не служити Господеві. Ми мусимо оминати се, если ми бажаємо бути вірними до Бога і до Його царства.

ЗІБРАННЯ І УЧИТЕЛІ

²⁰ Регулярні зібрання Божих людей на студіювання й приготування плянів до провадження праці є цілковито згідно з Писанням, тому що все мусить бути виконано у властивий спосіб. На всіх таких зібраннях повинен бути присутній. (1 Тим. 5: 17) Такого президента або провідника вибирає збір, і він повинен бути старшим після вирозуміння Писання, т. є один із кляси храму. Чи було б на місці для сестри бути присутнім на таких зібраннях, бачучи, що вірні сестри після Писання є старшими? Відповідаємо, Ні, тому що жінка не повинна займати тієї позиції, де є мужчини присутні, а причина цього є ясно подана в Писаннях.—1 Тим. 2: 12.

²¹ Одна із задач якої є положена на помазаних свідків Єгови є проповідувати теперішню правду "великій громаді" і голосити Божу правду людям і володарям світа. (Іса. 42: 6-8; Мат. 24: 14) Для тієї причини се є згідно з Писанням і властиво, щоби на публичних зібраннях промовляв той, що має духові й натуральні здібності. Вість царства з ласки Божої є в друкованій формі, і позаяк всі в храмі є проповідниками або свідками, то праця від-дому-до-дому є проповідуванням євангелії царства і всі повинні брати участь скільки Господь дає кождому нагоду, "Господь прорік слово і було вістовництво велика сила." (Пс. 68: 11) Ся громада є велика тим, що вона йде вперед в ім'я й в силу Господа, і всі члени її є проповідниками доброї новини царства і вповні уповажені се чинити.—Іса. 61: 1, 2; 40: 9; 52: 7, 8.

²² Всі члени храму є народжені з Єгової жени, і всі є навчені Єговою. (Іса. 54: 13) Ісус Христос є великим Учителем під назиром і керуванням Єгови. (Мих. 5: 2, 4; Луки 12: 37) Коли Господні помазані люди зійдуться студіювати Його Слово, як се вони повинні робити постійно, то чи се згідно з Писанням, щоби якийсь відповідний брат провадив зібрання? І чи такий провідник є учителем? Відповідаємо так, що се є властивим для такого брата провадити зібрання, але він не є учителем, як се загально розуміють. Ввесь збір студіює разом, а Бог Єгова через Ісуса Христа і Своє Слово навчає їх. (Іса. 54: 13) Кляса храму є помазана, і не потребує жадного чоловіка щоб учив її. "Та помазання, котре ви прийняли від Нього, в вас пробуває, і не потребує, щоб хто учив вас, а як те саме помазання навчає вас про все, і воно правдиве й не брехня, то яко ж воно навчало вас, пробувайте, в тому." (Іоана 2: 27) Всі члени останка повинні глядіти щоби помагати одні другим; отже вони студі-

юють всі разом в тій цілі, щоби дати поміч і потіху одні другим. (Гл. Вартова Башта, грудня 15, 1928, *англ. вид.*) Члени тіла Христового, і також пастері й учителі і останок в цілості представляють Ісуса Христа, Головного Пастира або Учителя в їх службі для "великої громади". (Езек. 34: 22, 23; Ерем. 23: 3, 4) Се є повинністю останка навчати "велику громаду" о скільки вони мають нагоди.—Іса. 49: 9.

ДІЯКОНИ

²³ Чи діякони мають бути вибрані через різні збори щоби заповнити місця так звані "діяко-ські"? Павло писав відносно єпископів і діяконів, описуючи обидві класи яко одну і ту саму класу.—1 Тим. 3: 8-12.

²⁴ Грецьке слово *діякон* в Діяннях 6: 2 є переложене на слово *служити*, а в Діяннях 19: 22 є переложене на слово *слуга*. Грецьке слово *діякон* не знаходиться нігде в Діяннях, але знаходиться в 1 Тимотея 3: 8, і для того в звичайній Біблії є ужите "діякони". *Стронг* переложив те слово на *служитель* або *слуга*. Бачучи, що ціла громада Божих людей є тепер заняті служенням одні другим, то здається, що нема доброї причини після Писання вибирати людей на діяконів, як се звичайно розуміли. Самий збір, або назначений ним комітет, може приписати певну частку служби кому він бажає. Де бо є єдність там мусить бути гармонія і всі будуть радісно виконувати ту частку служби яку їм приписано. Стефан служив коло стола і також проповідував правду з великою силою. "Стефан же, повний віри й сили, робив чудеса і ознаки великі між народом. . . . І не змогли встояти проти премудрости й духа, яким глаголав." (Діян. 6: 8-10) Напідставі Писання не можна сказати, що Стефан був діяконом, як сей уряд довгий час уживали церкви. Він ніколи не був вибраний на старшого. Очевидно, що значіння слів апостола Павла в листі до Тимотея 3: 8-12 є, що хто служить церкві, той повинен посідати кваліфікації про які згадує Павло. Всі в храмі після Писання є старшими, і всі, будучи охочі служити і брати участь в службі даній їм, то як виглядає нема причини після Писання, щоби вибирати людей до уряду так званого діяконів.

²⁵ Робота яка тепер має бути виконана є: нести свідчення про Слово й ім'я Єгови. Усі в храмі виконують сю роботу радісно. Всі є одно тіло і всі є в єдності, і кождий виконує свої задачі які Господь приписав йому і через Його останок. Всі належать до організації Єгови і йдуть вперед щоби прославити й оправдати Його святе ім'я.

ОПРАВДАННЯ

²⁶ Нехай же останок все памятає, що Писання відкриває одну велику ціль а се оправдання іме-

ни Єгови. Ісус Христос прийшов на землю, щоб нести свідчення правді і для тієї одної цілі, щоб оправдати ім'я свого Отця. Всі члени Його тіла також мусять бути свідками правді, і для тієї самої цілі. Ісус зробив натиск на важність оправдання імені Його Отця коли Він сказав у своїй молитві: "Щоби світ пізнав, що Ти вислав мене еси." Світ не може знати, если людям ніхто не скаже, і тому Єгова післав своїх уповажнених слуг розказувати людям, котрі хотять слухати тієї великої правди. Знати що Єгова післав Ісуса бути Його свідком, і що Ісус Христос був і є "вірним і правдивим Свідком", сим чином ім'я Єгови оправдується. Тепер організація є в єдності. Ісус Христос прийшов до свого храму і зібрав своїх вірних до себе. Єдність о котру Він молнився до Єгови вже майже доконана. Ся гармонійна організація є Його головна організація, головна робота котрої буде оправдання великого імені Єгови.

РЕЗОЛЮЦІЯ

⁸² Вартова Башта піддає думку, щоби всі збори свідків Єгови по всій землі прийняли слідуючу резолюцію і поступали після неї:

Сей збір свідків Єгови у..... бачить, що Ісус Христос, Голова Божої організації, прийшов до храму Божого, і що вірний останок на землі є свідками Єгови і всі навчені Богом і всі є уповажені проповідники, щоби давати свідчення про ім'я й заміри Єгови, щоби весь світ міг пізнати, що Єгова є Богом і міг пізнати Його Царя і царство.

Отже нехай се буде рішено, що Писання не уповажують існування уряду старших в церкві і для того від тепер ми не будемо вибирати жадного чоловіка до уряду старших; що всі помазанники Божі є старшими, як сей вираз поясняє Писання, і всі є слугами Всевишнього.

Що для того, щоби наше служення було в порядку, ми будемо вибирати певних одиниць із нашого збору до виконувannya певних задач, включаючи слідуючих: Директора служби, котрий буде найменованый нами, а признаний ексекутивним урядником або управителем Товариства, і котрий то директор буде членом комітету служби в тім зборі.

Що ми будемо мати комітет служби із не більше чим десятиох членів, котрі будуть вибрані змій активних робітників сього збору, і задача сього комітету служби буде систематично приготувати і виконувати роботу давання свідчення яко свідки Єгови; що такий комітет служби може назначити котрого будь члена із сього збору до виконувannya потрібної задачі в нашій зборі, і що се має підлягати одобренню збору. Такий комітет служби, окрім директора, буде

вибраний більшістю голосів в зборі свідків Єгови, т. е. тими, що є і котрі остануться в повній гармонії з роботою несення свідчення про Єгову, так як Він приказав і яку тепер виконує Товариство. Ніхто не буде мати голосу в нашій зборі, хіба що він є в повній гармонії з роботою і є активний в ній о скільки він має нагоди.

Що ми будемо мати председателя в нашій зборі, котрий буде вибраний більшістю голосів, і котрий то председатель буде тримати порядок, перепроваджувати зібрання студії если збір сього бажати ме.

Що ми будемо мати регулярні зібрання студії котрі будуть перепроваджувати браття назначені сим збором, або комітетом повисше згаданим, і що більшість із збору можуть від часу до часу назначувати відповідних братів давати виклади для збору або для публичних зібрань на підставі Писань.

Що ми будемо мати секретара й скарбника, котрі будуть вибрані більшістю голосів сього збору і котрі будуть займатися уряд на протяг одного року, хіба що збір инакше рішить, і котрі будуть виконувати задачі які звичайно виконують ті, що займають уряд писаря і скарбника.

Признаючи факт, що свідки Єгови на землі мають бути Його свідками, і що ми мусимо давати свідчення про царство, ми, з ласки Єгови і Господа Ісуса Христа, будемо разом ділати в єдності і гармонійно служити Царству.

Роберт Я. Мартин

Се було якраз в півночі, або в початку ранку вересня 23-го, 1932, що Роберт Я. Мартин, жовнір в організації Єгови, зложив своє земне шатро і спокійно відійшов. Сей добрий і вірний свідок скінчив свою путь на землі. Є всяка причина вірити що він в тій хвилі увійшов у царство і тепер є вічно з Господом в головні організації Єгови.

Коли одиниця, з причини невірности до Єгови впаде, вірні не будуть сумувати; але коли одиниця докаже свою вірність до Єгови аж до кінця, тоді тим, що разом з нею воювали, є тяжко затримати слези. Але наша печаль не є як тих що немають надії. Надія вірних товаришів Брата Мартина є, щоб вони також могли побачити Господа в його славі й красоті, і щоб вони могли мати участь у вічнім виконувannya замірів Єгови. Посвячення Брата Мартина до справ Єгови є заохоченням для всіх з останка перти битву до воріт. Нехай всі ті, що щиро люблять Бога, будуть веселого серця і ревно машерують під знам'ям Царя. День визволення і оправдання вже дуже близько.